

[Statsministeren.]

Afgift til 3 pCt. Saavel Udbetaling af Konverteringspræmier som Indkassering af Konverteringsgodtgørelser og -afgifter sker gennem en under Nationalbankens Bestyrelse henlagt Konverteringsfond, der ogsaa skal overtage og forvalte den Obligationsmasse, som Obligationsejere maatte forlange indløst kontant. Det er jo nemlig Princippet for Forslaget, at det efter Opsigelsen staar Obligationsindehaveren frit for at forlange kontant Udbetaling eller at gaa til den nævnte Konvertering mod den Præmie, som saaledes er ham tilsikret. De foreslaede Konverteringsgodtgørelser i Forbindelse med den Del af Konverteringsafgifterne, der tilfalder Konverteringsfonden, vil overstige Konverteringspræmien med ret betydelige Beløb, og disse skulde da danne en Reserve over for den med Konverteringen forbundne finansielle Risiko. I Konverteringsafsnittet foreslaas det endvidere, at der gives Adgang for Kreditforeningerne til at nedsætte Afdragene for Laantagerne i de gamle 3,3½ og 4 pCt. Serier, som ikke kan konverteres, og for Pantegæld i Landbrugsejendomme uden for Kredit- og Hypotekforeningsgæld fastsættes indtil 1938 en Rente af 4 pCt., naar Gælden er sikret ved Pant i Ejendommen inden for 75 pCt. af Ejendomsskyldværdien, og 4½ for Gæld med Pant uden for denne Grænse.

Det foreslaas endvidere, at Afviklingen af Terminsydelser, med hvilke der er givet Henstand i Henhold til Henstandsloven, efter Direktionens Bestemmelse kan udsættes, idet dog Afviklingen efter Forslaget skal være tilendebragt inden Udgangen af 1941.

For Østifternes Landhypotekforening og Husmandhypotekforeningen foreslaas en Konvertering fra 5 til 4 pCt. uden Konverteringspræmie, men samtidig foreslaas for begge disse Hypotekforeninger visse Konsolideringsbestemmelser, alt efter de Grundlinier, man her i Folketinget i hvert Fald fra 3 Partiers Side gav Tilslutning til, da Sagen sidst behandlede.

Til Konverteringsafsnittet knytter sig saa nogle Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets § 12, hvorefter Handelsministeren bemyndiges til indtil 1938 at opretholde de i Lov af 1. Maj 1933 angivne Maksimalrentesatser for Indskud i Banker og Sparekasser og til, hvis Konverteringens Gennemførelse nødvendiggør det, yderligere at nedsætte Renten for Indskud, der er sket siden Udgangen af August Maaned indeværende Aar. Men den derved eventuelt opnaaede Besparelse for Pengeinsti-

tutterne skal i fuld Udstrækning anvendes til Nedsættelse af Udlaansrenten.

Endelig bestemmes det i § 12, 4de Stykke, inden for dette Afsnit, der altsaa omhandler Rentespørgsmaalet, at for saa vidt den Udlaansrente, der beregnes af Banker og Sparekasser, findes at ligge højere, end hvad der stemmer med god Sædvane i saadanne Institutioner, kan Handelsministeren efter indhentet Udtalelse fra Tilsynet med henholdsvis Banker og Sparekasser, fra Nationalbanken og fra vedkommende Institutions Organisation foreskrive, at de paagældende Rentesatser skal nedsættes. Dette sidste, som vist ikke tidligere har været behandlet her, har navnlig sit Forbillede i en i Norge i 1934 gennemført Lov om dette Emne.

Videre skal jeg i Forbindelse med Konverteringen nævne, at den i Forslagets 4de Afsnit foreslaede Afgift af Aktieudbytte maa anses for at være af afgørende Vigtighed til Styrkelse af Obligationskursene og derigennem til den almindelige Sænkning af Renteniveauet.

I Lovforslagets §§ 14—17 indeholdes forskellige Bestemmelser af samme Karakter som foreslaet i Forslaget i Sommer om en yderligere Rentelettelse for visse Grupper af særlig gældtyngede Landbrugere, men denne Rentelettelse gøres dog efter Forslaget her straks konjunkturbestemt, saaledes at en muligt stigende Forrentnings- evne i Landbruget i den kommende Tid automatisk medfører en Nedsættelse af Rentelettelsen, og denne kan aldrig komme til at overstige 1 pCt.

Den i Forslaget fra i Sommer indeholdte Indtægtsgrænse er bortfaldet, men paa den anden Side foreslaas det nu, at Rentelettelse ikke kan ydes for større Beløb end 60 000 Kr. Men til denne Rentelettelse i Tiden indtil 1938 er saa endvidere føjet en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter der oprettes en Renteudligningsfond, hvorved en konjunkturbestemt Regulering af Landbrugets Renteformhold indføres. Kravet om en saadan konjunkturbestemt Regulering af den paa Landbruget hvilende Rentebyrde har i de sidste Aar med fuld Ret vokset sig frem, og det kan ikke nægtes, at man med de Erfaringer, man nu har som Baggrund, med Betænknelighed maa se paa den fortsatte Udvikling, hvorunder Landbrugsproduktionen er underkastet Følgerne af voldsomt skiftende og i hvert Tilfælde i disse urolige Tider ganske uberegnelige Konjunkturer.

Den foreslaede Fond, der altsaa ude-